

DRAMA OP HET DIAMANTPLEIN

Musical in 25 scènes voor kinderen

door

PAULINEVAN DE KOLK

Liedteksten en muziek door

Bart Sloots

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRAMA OP HET DIAMANTPLEIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAULINE VAN DER KOLK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **26** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Met medewerking van:
Jennette Pekkeriet (scène 5 en 11)
Jelske Stegeman (scène 18)

Voor bestelling van partituur of bandopnames van de muziek kunt u zich richten tot Bart Sloots (tel: 0599 - 613415)

De auteur dankt Irma Horstman, Mirjam Kuiper, Arjan Schouten en Berend, Jenny en Sandra van der Kolk voor hun hulp bij het tot stand komen van deze musical.

DECOR:

De musical speelt zich buiten op het plein af. In het midden is de voordeur van het huis van de familie Hoogmoed. Naast deze deur is een raam en onder het raam staat een tuinbank. Vanuit de zaal gezien is er aan de linkerkant een poortje, wat leidt naar het andere gedeelte van de wijk, waar de familie Blaaskaak en mevrouw van Overschot wonen. Aan de rechterkant is een deur die leidt naar een restaurant. De zwervers bevinden zich steeds in een hoekje rechts voor op het podium. Als ze niet spelen, zitten zij zoveel mogelijk op het trapje dat naar de zaal leidt. Links vooraan is ook een trapje, waarlangs de meisjes van het Leger des Heils naar boven kunnen klimmen. Verder staan er op het podium: struiken, vuilnisbak, lantaarnpaal, enz.

TIJD:

Het stuk speelt zich af tijdens vier dagen:

Dag 1: Scène 1 t/m 3 : namiddag
Scène 4 : nacht

Dag 2: Scène 5 t/m 7 : ochtend
Scène 8 t/m 11 : middag
Scène 12 en 13 : namiddag
Scène 14 en 15 : nacht

Dag 3: Scène 16 en 17 : ochtend
Scène 18 : middag
Scène 19 : nacht

Dag 4: Scène 20 t/m 22: ochtend
Scène 23 en 24 : middag
Scène 25 : avond

PERSONEN:

Adriaan Hoogmoed - deftige bewoner van Diamantplein, leiderfiguur

Henriëtte Hoogmoed - zijn vrouw

Rosalinde - hun dochter

Diederik Blaaskaak - buurman van de familie Hoogmoed

Josephine Blaaskaak - zijn vrouw

Madelon - hun oudste dochter

Neeltje - hun jongste dochter

Frederique van Overschot - oude alleenstaande buurvrouw

Sjef - zwerver

Oene - zwerver

Peer - zwerver

Sacco - zwerver

Krijn - zwerver

Trees - zwerver

Agent

Harry Lekkerbek - kok

Daniël - koksmaat

Betsy - straatvegers en kattevangers

Sjaan

Angelique

Natasja - drie jonge heilsoldaten

Alice

Mevrouw Middelkamp - maatschappelijk werkster

Lucy - opgewekte straatverkoopster

Minoesch - huiskat

Vijf straatkatten

Bij gebrek aan (zeer jonge) spelers kunnen de scènes waarin de kattendansen voorkomen, met enige aanpassingen in het script, geschrapt worden.

Scène 1

Pantomime-scène: Als het doek open gaat, begint er spannende muziek te spelen. Een groep zwervers komt op. Ze dragen dozen, dekens en flessen drank bij zich. Op het podium kijken ze om zich heen. Sjef wijst opeens naar een een plek in de hoek bij het trapje dat naar de zaal leidt. De anderen kijken, knikken en lopen naar de plek toe. Daniël, de koksmaat komt op vanuit het restaurant. Hij schrikt even als hij de zwervers ziet. Oene ziet Daan, stoot de andere zwervers aan en wenkt Daan. Daan loopt naar de zwervers toe. De zwervers maken met gebaren en al fluisterend duidelijk dat ze wel wat te eten willen. Daan begrijpt het, knikt langzaam en gaat weer het restaurant in, om vast wat eten voor de zwervers achteruit te leggen. Het doet allemaal een beetje mysterieus en spannend aan. De zwervers gaan zich vervolgens installeren en kruipen in hun dozen en dekens. Sacco grijpt naar een deken die Trees in haar handen heeft. Er ontstaat een touwtrekgevecht om de deken. Sjef komt tussenbeiden en geeft de deken aan Trees. Trees kijkt gemeen en voldaan en schopt nog een keer tegen Sacco aan. Dan gaat ze bij de andere zwervers in de hoek / op de trap liggen. Sacco kijkt even naar hen en zondert zich een beetje van de rest af: hij gaat iets meer in het midden van het podium liggen.

De muziek stopt.

Mevrouw van Overschot komt op met zware boodschappentassen. Ze ziet Sacco niet liggen en struikelt over hem. Ze gilt, laat de boodschappentassen vallen en blijft op de grond liggen. Sacco is van schrik overeind gevlogen en is weer bij de andere zwervers op de grond gaan liggen.

Scène 2

Henriëtte (*opent huisdeur, ziet zwerversbende, kijkt verschrikt rond, gilt met lange uithaal*): Aaaarie!!!

Adriaan (*komt haastig vanuit huis gerend*): Ja schat, wat is er? (*ziet dan de zwerversbende waar zijn vrouw naar wijst*) Oh nee maar, wat is hier aan de hand? Wat moet dat schorrie-morrie hier? Oh kijk nou, mevrouw van Overschot.... wat is er met haar aan de hand?

Henriëtte: Oh hemeltje! Ik bel onmiddellijk de politie. (*gaat naar binnen*)

Adriaan (*loopt naar mevrouw van Overschot toe, die nog steeds met een pijnlijk gezicht op de grond ligt, vraagt bezorgd*): Mevrouw van Overschot, wat is er met u gebeurd, gaat 't?

v. Overschot (*klagend*): Die naarlingen... die ellendelingen... (*probeert overeind te komen, lukt niet*) Au!

Adriaan (*schiet haar te hulp en helpt haar overeind*): Bent u gestruikeld?

v. Overschot: Ja! En vraag me niet waarover! Over zo'n ronkend, vies, onbenullig wezen! (*wijst om zich heen*) Wat moeten deze afzichtelijke gedochten hier?

Adriaan: Ja, dat vroeg ik me ook al af. Ik begrijp niet waar zo'n ordinaire bende het lef vandaan haalt om zich te installeren op óns plein. Ons Diamantplein. Het lijkt me een duidelijke zaak dat ze hier zo snel mogelijk weg moeten. Henriëtte belt de politie al. Het lijkt me een geschikt karweitje voor de politie om die zwervers te vertellen dat ze hier niet thuis horen.

v. Overschot: Nou, wat je zegt. Dat ik dit op mijn leeftijd nog moet meemaken. Schandalig is 't. Werkelijk schandalig! (*stampvoet van woede, voelt dan weer een pijnscheut*) Auwauw!!!

Adriaan: Ah, daar zul je oom agent al hebben. Dat is snel.

Agent: Goedemiddag samen. Ik heb zojuist doorgekregen dat hier enige problemen zijn veroorzaakt door een groep zwervers.

Adriaan: Dat is correct ja.

v. Overschot: Meneer, kunt u er alstublieft voor zorgen dat dat zootje ongeregeld zo snel mogelijk opkrast?

Agent: Wij zullen eens kijken wat we voor jullie kunnen doen, mevrouw. Ik zal m'n best doen. Ik zal in ieder geval eens een hartig woordje met deze gasten spreken.

Adriaan: Prima, dan is dat ook weer geregeld. Dag mevrouw van Overschot, sterkte met uw been, (*tot agent*) dag meneer.

Adriaan en v. Overschot gaan naar binnen. De agent gaat naar de

zwervers toe. De zwervers slapen (al snurkend). Agent kucht eens verlegen. Weet eigenlijk niet wat hij doen zal. Is eigenlijk een beetje bang en weet zich met zijn houding geen raad. Hij schopt ze een beetje verlegen stuntelig, met zijn voet voorzichtig wakker. (stel je voor dat zijn voet vies wordt!) Als de zwervers grommend wakker worden, schrikt hij. Probeert dan zijn gezag te redden. Kucht eens.

Agent: Van wie hebben wij toestemming gekregen om hier te bivakkeren?

Sjef: Dat gaat u niks an.

Agent: Zo zo, meneer is nog brutaal ook. *(pakt zwerver bij zijn kraag en zegt gemeen op langzame toon)* Moet jij eens goed luisteren, ventje.... jullie horen hier niet, er zijn klachten over jullie gekomen, en die nemen wij uiterst serieus. *(dan plotseling heel hard)* Dat betekent dat jullie binnen nu en vijf minuten moeten maken dat je wegkomt! *(hij rammelt bij deze woorden de zwerver stevig heen en weer)*

Sjef *(is niet onder de indruk van de woorden van de agent, hij ziet kans de pet van agent's hoofd te trekken en gooit deze naar Sacco)*: Hier Sacco, vang! *(ondertussen lacht hij, net als de andere zwervers, de agent spottend uit)* Hahaha, klachten, wat een goeie, zeg.

De agent probeert zijn pet terug te krijgen. Maar de zwervers gooien de pet heen en weer en de agent krijgt zijn hoofddekse niet te pakken. Het wordt een soort lummel-spelletje. De agent staat duidelijk voor gek. De zwervers vermaken zich al lachend prima met de pet. Dan zet Sjef de pet op.

Sjef *(dreigend tot agent)*: Van wie kwamen die klachten eigenlijk?

Agent *(wil eigenlijk niets zeggen, maar Sjef staat zo dreigend dicht bij hem, de rollen lijken nu omgekeerd: de zwerver lijkt de baas te zijn)*: Nou eh... van de familie Hoogmoed.

Sjef *(gaat nog dichterbij staan, staat bijna op agents tenen)*: Oh ja.. de familie Hoogmoed... en waar woont die familie Hoogmoed dan wel?

Agent *(zenuwachtig)*: Nou eh.. op het DD.. DDiamantplein.

Sjef: Ahaaa, Diamantplein. Sacco! Hoe heet dit plein hier?

Sacco *(kijkt op bordje)*: Diamantplein, Sjeffie.

Sjef: Juist ja.. *(tot agent)* Enne.. die familie Hoogmoed, die woont op Diamantplein de hoeveelste?

Agent: Eh... nou ja... eh nummer vijf.

Sjef: Juist. Familie Hoogmoed. Diamantplein. Numero vijf.

Loopt een aantal rondjes om de agent heen, waarbij hij diens uniform nauwkeurig bekijkt. Trekt dan diens jasje uit. De agent is te verbouwereerd om tegen te strubbelen en ondergaat alles verbaasd.

Sjef: Luitjes! We gaan die hoogmoedig familie eens een lesje lere.
Oene, kom es hier.

Oene (*loopt naar Sjef, Sjef doet hem het jasje aan*): Wat ben je van plan, Sjefke?

Sjef: Oene, jonge, we gaan van jou een mooie smeris make!

Sjef kleedt vervolgens de agent verder uit, totdat deze in z'n ondergoed staat. De andere zwervers helpen hierbij. De agent strubbelt lichtjes tegen.

Oene: Wou je mij voor smeris late spele, Sjef?

Sjef: Ja, dat lijkt me een mooi baantje voor jou, jij kon altijd al zo goed toneelspele. Zeg mot je 's hore, als jij nou 's effe... (*fluistert Oene wat in 't oor, deze begint zachtjes te lachen*)

Oene: Sjef, kerel, je bent genaninaal. Da's een tof plan, zeg. Da'k daar nou niet zelf op gekome was. Ik zal dat wel 's effe regele, hoor. Op mij kun je rekene.

Sjef: Mooi zo, dat had 'k ook niet anders gedacht.

Peer: Zeg, wat zijn jullie nou van plan, hé?

Trees: Ik snap d'r geen dooie kraai van.

Sjef: Je zal d'r zo wel achter komme. Oene, joh, doe je best. Wij houden dit heertje wel effe bezig. (*houdt agent stevig vast. Oene loopt met een fles drank in richting van het huis van de familie Hoogmoed. Sjef loopt hem achterna en pakt fles af*) Misschien is het beter als je die fles hier laat.

Oene: Ja, daar kon je nog wel 's gelijk in hebbe. Nog een laatste slokkie dan. Om moed in te drinke. (*neemt een teug uit de fles en belt dan aan bij de familie Hoogmoed, ondertussen binden de zwervers de agent met een dik touw vast. Henriëtte doet deur open*) Zo, lekker wijf, ik ben eh... ben eh... Jan.

Henriëtte (*verbaasd*): Jan???

Oene: Jan eh.. van eh.. (*krabt al denkend aan z'n hoofd, voelt dan z'n pet, zegt dan plotseling*) Jan met de pet.

Henriëtte: O...

Oene: Ik ben een collega van die gozer die net bij u was, enne ik heb begrepe dat u klachten had over die kerels daaro op het plein, hè?

Henriëtte: Dat klopt, ja.

Oene (*begint harder te praten*): Zeg tuthola, nou moei je 's effe goed

naar me luistere, zeg, die luitjes daaro, hè, da zijn toevallig wel effe hele toffe pere, hoor. En dat kan ik van u niet zegge. KAKMADAM!

Henriëtte: Oh, hemeltje lief, wat zullen we nou krijgen?

Oene: Wat we nu krijge, dat zal ik u vertelle: die luitjes op dat plein blijve zitte waar ze zitte. En u moet u 's niet zo aanstelle en u houdt u mond maar 's dicht.

Henriëtte: Weet u wel tegen wie u het heeft! Ik ben toevallig wel de vrouw van de directeur van de bekende krulspelden-fabrikant, hoor. Ik ben Henriëtte Hoogmoed!

Oene: Al was u de Hare Majesteit zelve, 't kan me geen barst schele wie u bent. U hebt u te gedrage. En u hoeft 't niet te wage om nog 's voor zo'n wissewasje de politie te belle! Hebt u dat gesnopen?

Henriëtte: Eh.. ja.. *(ruikt dan iets)* Maar... wat ruik ik toch? Grote griebels wat een sterke dranklucht. Maar meneer, een agent mag toch geen alcohol drinken bij het uitoefenen van zijn functie?

Oene: Oh nee? *(bedenkt zich dan)* Nee. Maar dit is ook geen drank wat u ruikt, hoor. U ruikt de geur van de allernieuwste mondwater. *(blaast Henriëtte nog eens in haar gezicht)* Lekker hè?

Henriëtte: Oh.. ik word er helemaal onpasselijk van. Ik geloof dat ik flauw val.. *(houdt zich vast aan de deur)*

Oene: Nou, dat moet u dan maar doen. Ik ga d'r maar weer vandoor. En u hebt 't begrepe, hè: niet weer van die malle geintjes. Als u nog 's zoiets flikt, neem ik u mee naar het bureau! Nou, de mazzel! *(gaat weg)*

Henriëtte: Goeie genade! *(gilt paniekerig)* AAARIE!!!

Adriaan *(komt haastig bezorgd op)*: Ja, schatje van me, wat is er?

Henriëtte *(pakt Adriaan stevig vast)*: Oh, Arie, het is verschrikkelijk, vreselijk, oh wat erg!

Adriaan: Wat, Henriëtte, wat is er zo erg?

Henriëtte *(jammerlijk)*: Oh, hoe moet dat nou toch, de politie doet niets aan dat tuig hier. Ze mogen hier gewoon blijven liggen. Er was net zó'n nare agent hier. We mogen de politie niet eens meer bellen. Oh Arie, wat erg. Nu blijven die lompe zwervers altijd hier.

Adriaan: Ja, dat is zeker erg. Dat betekent een ramp voor onze buurt. Tjonge jonge, hoe is 't mogelijk. Ik durf niet eens collega's uit te nodigen met dat schorrie-morrie voor de deur. Wat zouden ze wel niet denken. Het is werkelijk rampzalig.

Kok *(komt op, heeft de laatste woorden van Adriaan gehoord)*: Zeg dat wel, meneer Hoogmoed. Rampzalig, dat is 't.

Adriaan: Oh, dag meneer Lekkerbek.

Henriëtte: Bent u ook zo geschrokken van die groep zwervers hier, meneer Lekkerbek?

Kok: En of ik geschrokken ben. En niet zo'n klein beetje ook. Ik kom zojuist in de keuken van het restaurant en ik ontdek opeens dat al het eten wat ik voor vanavond heb ingekocht verdwenen is!

Adriaan: Gestolen?

Kok: Ja, dat denk ik wel. Hoe zou 't anders kunnen? Zoiets lost heus niet in de lucht op, hoor. Al m'n snitzels en karbonades en groente, WEG!

Henriëtte: Oh, meneer Lekkerbek, wat vrééslijk voor u zeg.

Adriaan (*beetje geheimzinnig*): Denkt u soms dat die zwervers er achter zitten?

Kok: Tja, bewijzen heb ik niet, maar ik verdenk ze er wel van ja. Oh, daar heb je Daniël, misschien dat hij iets bijzonders opgemerkt heeft.

Daan (*komt vanuit het restaurant*): Dag chef. Hallo meneer en mevrouw Hoogmoed.

Kok: Dag Daan. (*Daan wil doorlopen, maar kok houdt hem tegen*)
Wacht even Daan, heb jij vandaag iets bijzonders opgemerkt?

Daan: Nee, hoezo?

Kok: Ik mis een heleboel boodschappen uit de keuken. En nu denken we dat die zwervers die hier op het plein liggen bij ons hebben ingebroken.

Daan: Ach nee, dat geloof ik niet, hoor. Hoe kan dat nou. Alles wordt toch altijd goed afgesloten?

Kok: Ja, dat is waar.

Daan: Er er zijn toch ook helemaal geen sporen van inbraak en er is niets beschadigd.

Kok (*bedenklijk*): Ja, daar heb je gelijk in.

Daan: Kan het niet zijn dat u wat vergeetachtig wordt, chef. U bent de jongste ook niet meer. Misschien had u nog wel helemaal geen boodschappen gedaan en heeft u zich gewoon vergist.

Kok: Néé, dat kan niet. (*komt dan aan het piekeren*) ...Alhoewel... tja, nou breng je me wel aan 't twifelen, hoor. Ben ik soms in de war met gisteren? Hè, nou weet ik het ook niet meer...

Daan: Zie je nou wel, gewoon een vergissing. Geeft niets hoor, iedereen vergeet wel eens wat.

Adriaan: Tja, wat er dan ook gebeurd mag zijn, ik vind toch dat die zwervers hier weg moeten. Als de politie niets tegen hen onderneemt, dan zullen we zelf het heft in handen moeten nemen.

Henriëtte: Ja, dat schorrie-morrie moet hier zo snel mogelijk vandaan.

Kok (*tot Adriaan*): Als u zegt dat we het heft zelf in handen moeten nemen, dan moeten we dat eigenlijk met de rest van de buurt overleggen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto